Τι είναι η Παράδοση (Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 6 Ιουλίου, 2017

Πάντα ὅσα ὁ Θεάνθρωπος Χριστός, ὁ Ἴδιος καί διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἔδωσεν ἐντολήν νά κρατῶμεν καί κατ' αὐτά νά ζῶμεν· πᾶν ὅ,τι παρέδωκεν εἰς τήν Ἐκκλησία Του, ἐν τῇ ὁποίᾳ κατοικεῖ διαρκῶς ὁ Ἴδιος μετά τοῦ Ἁγίου Πνεύματός Του (πρβλ. Ματθ. 28, 19-20). **«Αἱ παραδόσεις ἡμῶν» εἶναι ὅλη ἡ ἐν χάριτι ζωή μας ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ καί ἐν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι· ἡ ζωή ἡμῶν τῶν χριστιανῶν, ἡ ὁποία ἤρχισεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, μέσῳ τῶν Ἀποστόλων, διά τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος**.

Ὁλόκληρος ἡ ζωή μας αὐτή δεν εἶναι ἐξ ἡμῶν, ἀλλ' ἀπό τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, τῇ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἤ ἀκριβέστερον: ὁλόκληρος ἡ ζωή μας αὐτή εἶναι ἐκ τοῦ Πατρός δι' Υἱοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι... Οὕτω «αἱ παραδόσεις» μας εἶναι ἡ νέα ζωή τῆς χάριτος ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, τό Ὁποῖον εἶναι ἡ ψυχή τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ζωή ἐν τῇ Αἰωνίᾳ Ἀληθείᾳ τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ Αἰωνίᾳ Δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ Αἰωνίᾳ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ Αἰωνίᾳ Ζωή τοῦ Θεοῦ.

Ἐδῶ **ὁ ἄνθρωπος δέν δημιουργεῖ τίποτε, οὔτε δύναται να δημιουργήση τήν Αἰωνίαν Ἀλήθειαν, τήν Αἰωνίαν Δικαιοσύνην, τήν Αἰωνίαν Ἀγάπην, την Αἰωνίαν Ζωήν, ἀλλά πάντα ταῦτα δύναται νά οἰκειοποιηθῇ, νά δεχθῇ, νά μεταβάλη εἰς ἰδικά του**. Ἐν τῷ Χριστῷ καί τη Ἐκκλησία Του ὅλα αὐτά**δίδονται διά τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τόν ἄνθρωπον**, δίδονται καί «παραδίδονται». **Ἀπό τον ἄνθρωπον ἀπαιτεῖται τό νά δεχθῇ «τάς παραδόσεις» αὐτάς καί να ζῇ κατ' αὐτάς**...

Πάντα **ὅσα παρεδόθησαν εἰς τούς Ἀποστόλους ὑπό τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀποτελοῦν ἀκριβῶς «τήν παράδοσιν», τήν ἁγίαν παράδοσιν,** δηλαδή **ὅλην τήν διδασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος** καί ὅλας τάς ζωοποιούσας ἐνεργείας διά τήν πραγμάτωσιν τῆς διδασκαλίας ταύτης εἰς τήν ζωήν τῶν ἀνθρώπων. Ταῦτα πάντα παρέδωσαν εἰς ἡμᾶς «*εἴτε διά λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς*». **Ἡ παράδοσις εἶναι ἐν μέρει γεγραμμένη, ἐνῶ κατά τό πλεῖστον παρεδόθη προφορικῶς, ἀλλ' ὅμως ὅλα μαζί ἀποτελοῦν τήν Θείαν Ἀποκάλυψιν, δηλαδή τό Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, τό Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας, τό παραδοθέν ὑπό τοῦ Θεοῦ εἰς τήν Ἐκκλησίαν διά την σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους «*ἀπό τοῦ νῦν καί ἕως τοῦ αἰῶνος*»**. Ὁλόκληρον τό Εὐαγγέλιον παρεδόθη εἰς τήν Ἐκκλησίαν ὑπό τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διά τοῦτο ἀκριβῶς τό Εὐαγγέλιον εἶναι «ἡ παράδοσις» τοῦ Θεοῦ εἰς ὅλην τήν εὐρύτητά του. **Τό γραπτόν Εὐαγγέλιον**

συμπληρώνεται μέ τό ἄγραφον Εὐαγγέλιον τῆς Ἐκκλησίας καί ὑπ' αὐτοῦ ἑρμηνεύεται διά τῆς ἐνεργείας τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ κατοικοῦντος ἐν τῇ Ἐκκλησία.

Ὄντως, ὅλα αὐτά ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀποτελοῦν μίαν ὁλότητα, ἕν ζῶν πνευματικόν σῶμα, ἡ **γραπτή δηλαδή καί ἄγραφος παράδοσις**.

Διό καί ὁ **ἱερός Χρυσόστομος** λέγει: «***Παράδοσίς ἐστι, μηδέν πλέον ζήτει»*, διότι ἐν αὐτή εὑρίσκεται πᾶν ὅ,τι εἶναι ἀναγκαῖον διά τήν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων και διά τήν αἰώνιαν τῶν ζωήν**, ἐν τῷ παρόντι καί ἐν τῷ μέλλοντι αἰώνι...

Μέ μίαν λέξιν, **ἡ θεία, ἡ θεανθρωπίνη Παράδοσις εἶναι τό παραδίδειν διά μέσου τῶν αἰώνων καί τῶν γενεῶν αὐτόν τοῦτον τον Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, μετά πασῶν τῶν θείων ἀληθειῶν και τῶν ἐντολῶν, τῶν χαρίτων (μυστηρίων) καί τῶν ἀρετῶν Αὐτοῦ, ὡς ζῶντα Θεόν καί Σωτήρα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καί ὡς Ἐκκλησίαν**.

Τοῦτο δέ ἀκριβῶς εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὡς θεανθρώπινον σῶμα Του, δηλαδή ἡ ζῶσα και παρατεινομένη διά τῶν αἰώνων Ἱερά Παράδοσις, ὁ ἀεί ζῶν Θεάνθρωπος Χριστός καί πᾶν ὅ,τι Αὐτός ἔχει ἐντός Του καί ὅ,τι φέρει μαζί Του.__

(Ἀπόσπασμα ἀπό το βιβλίο «Ἄνθρωπος καί Θεάνθρωπος», ἐκδ. «Ἀστήρ», Ἀθήνα 1993, σ. 201-203)

(Πηγή: «Παρέμβαση Εκκλησιαστική». Τεύχος: Μάιος – Αύγουστος 2017)